

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 30 April 1884, kl. 3 e. m.

Memorial, i fråga om ändringar och tillägg i gällande aflöningsstat för Riksbanken.

Med anledning af särskilda hos Banko-Utskottet derom gjorda framställningar hafva Fullmäktige funnit sig böra hos Riksdagen föreslå nedan omförmälda ändringar och tillägg i aflöningsstaten för Riksbanken.

I syfte att vinna en mera betryggande kontroll å kontoret för Riksbankens utrikes affärer i afseende å dess verksamhet och redovisningen af de medel sagda kontor har om händer, hafva Fullmäktige upprättat i åtskilliga hänseenden förändrade stadgar för tjenstgöringen inom kontoret, hvilka blifvit af Utskottet pröfvade och fastställda. Genom dessa stadgar åligger det en tjensteman vid kontoret att utöfva kontroll å de till kontoret ingångna medel och värdehandlingar samt att jemte kamreraren utöfva vården om desamma. Till följd häraf har Utskottet, i enlighet med Fullmäktiges derom gjorda hemställan, funnit denne tjensteman, lika med öfrige, som hafva vård om Riksbankens låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar, böra komma i åtnjutande af så kalladt vårdarearfvode med 600 kronor, och hemställer Utskottet derföre,

Bih. till Riksd. Prot. 1884. 6 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

1:o

att i aflöningsstaten för Riksbankens hufvudkontor måtte under rubriken »arfvoden för vård om Riksbankens förvaringskassor, låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar» få efter det åt kamreraren i sedelkontoret bestämda arfvode insättas: åt den tjänsteman vid kontoret för Riksbankens utrikes affärer, som jemte kamreraren vid samma kontor har att deltaga i vården af de till kontoret ingångna medel och värdehandlingar, kronor 600;

äfvensom och då, efter hvad Fullmäktige jemväl meddelat, den ifrågavarande tjänstemannen från och med sistlidne Januari månads ingång fullgjort det sysslande, hvarför arfvodet skulle erhållas, Utskottet, under förutsättning af bifall till det nyss föreslagna, lika med Fullmäktige hemställer,

2:o

att förberörda arfvode till en tjänsteman vid kontoret för Riksbankens utrikes affärer må bestämmas att utgå från och med innevarande års början.

Uti en till Banko-Utskottet stäld skrift hafva de vid Riksbankens hufvudkontor anstälde tjänstemän på anförda skäl gjort framställning om förhöjning i de dem enligt nu gällande stat tillkommande aflöningsförmåner. I det yttrande Fullmäktige, vid inlemnande till Utskottet af berörda ansökning, afgifvit hafva Fullmäktige väl förklarad sig vilja antaga, att en revision af löneförmånerna för desse tjänstemän kunde vara påkallad och att ett verkligt behof af någon förbättring deri föranledt den ifrågavarande ansökningen; men då hvarje förslag i sådan rigtning, för att ega berättigad utsigt till framgång, syntes Fullmäktige böra vara åtföljdt af en utredning angående det vid de olika tjänstebefattningarna fästade så väl kvalitativa som kvantitativa arbete, likasom äfven i afseende å lämpligheten af ändringar i nu stadgade gradering af tjänster eller möjligheten till dylikas indragning, hafva Fullmäktige, då någon sådan utredning nu icke förelåge, ansett sig icke kunna anmäla förslaget till bifall hos Utskottet, hvaremot Fullmäktige funnit sig

icke böra underlåta att fästa Utskottets uppmärksamhet på billigheten af att någon förhöjning i aflöningsvilkoren utan dröjsmål blefve beredd första gradens tjänstemän, hvilkas nu varande löneförmåner vore knappa, på samma gång genom tillämpning äfven på dem af förbudet att förena annan tjänst med den i banken möjligheten för dem att genom extra arbete höja sina inkomster till bättre motsvarighet med lefnadsbehofven i icke ringa mån försvårats, under det deremot Riksbanken i högre grad förpligtats att ersätta deras tid, äfven om densamma icke odeladt för bankens räkning behöfde tagas i anspråk. Med afseende härå hemstälde Fullmäktige att bestyret med underskrifning af nya riksbankssedlar af de lägre valörerna, hvilket för närvarande åligger såsom tjenstepligt en hvar af tjänstemännen, men hvilket mekaniska och onekligen ganska ansträngande arbete vore för äldre personer föga lämpligt, stundom rent af skadligt, kunde varda öfverflyttadt på de yngre tjänstemännen mot särskild ersättning, den Fullmäktige beräknat skola årligen uppgå till omkring 5,200 kronor, hvilket belopp, företrädesvis fördeladt på första gradens tjänstemän, skulle bereda en hvar af dem en extra inkomst af omkring 200 kronor. Som emellertid vid ärendets behandling hos Utskottet det ansågs mindre lämpligt att sålunda återinföra den för omkring ett tiotal år tillbaka borttagna bestämmelsen om särskild ersättning till tjänstemännen för sedelskrifning framställdes för lösning af frågan inom Utskottet flera olika förslag, öfver hvilka Fullmäktiges yttrande infordrades; och hafva Fullmäktige med anledning häraf tillstyrkt att till förbättrande af aflöningsförmånerna åt dem bland de svagast aflönade tjänstemännen, hvilka enligt Fullmäktiges bepröfvande genom sitt arbete gjort sig af löneförbättring mest förtjente, måtte anvisas förutnämnda belopp af 5,200 kronor årligen.

Hvad sålunda blifvit af Fullmäktige tillstyrkt, har Utskottet funnit sig böra understödja och hemställer i öfverensstämmelse dermed,

3:o

att i aflöningsstaten för tjänstemännen vid Riksbankens hufvudkontor må under rubriken »arfvoden» näst efter bestämmelsen »till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjänstemän» införas en ny bestämmelse så lydande: till förbättrande af aflöningsförmånerna åt dem bland de svagast aflönade tjänstemännen, hvilka enligt Full-

mäktiges bepröfvande genom sitt arbete gjort sig af löneförbättring mest förtjente, kronor 5,200;

hvarjemte Utskottet, under förutsättning af bifall till nämnda förslag, hemställer,

4:o

att förberörda belopp af 5,200 kronor må ställas till Fullmäktiges förfogande från och med innevarande års början.

Uti särskilda till Banko-Utskottet ställda samt af styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Göteborg med skrifvelse af den 12 sistlidne Januari till Fullmäktige insända ansökningar hafva nuvarande kamreraren och kassören vid nämnda kontor anhållit:

Kamreraren: att, då enligt gällande tjänstgöringsstadgar för Riksbankens afdelningskontor honom åläge dels att innehafva en af nycklarne till det hvalf, hvari kontorets lånehandlingar och värdepapper samt kontanta penningar förvarades, dels ock att gemensamt med styrelseledamoten för den dagliga förvaltningen hafva vård om dagkassan, kamreraren, med afseende på det med dessa åligganden förenade ansvar och då så väl kamreraren som åtskilliga andra tjänstemän vid Riksbankens hufvudkontor samt kamreraren och bokhållaren vid kontoret å Norrmalm här i hufvudstaden i egenskap af kassavårdare åtnjöte ett årligt arfvode af 600 kronor, måtte varda tillerkänd ett arfvode å lika belopp, att beräknas från innevarande års början, samt

kassören: att

då rörelsen vid kassaexpeditionen i kontoret, för hvilken i ansökningsskriften redogörelse lämnas, under de senare åren betydligt tilltagit, i det att beloppet af in- och utgående medel dagligen i medeltal utgjorde omkring 400,000 kr., deraf omkring 70,000 kr. i enskilda bankers sedlar, som för invexling på skilda platser skola särskildt sorteras, samt i silfver- och bronsmynt omkring 4 å 5,000 kronor och att utvexlingen af Riksbankens sedlar uppginge till omkring 75,000 kronor dagligen, deraf ungefär 15,000 kronor i 5-kronesedlar, hvarförutan vexeldiskonteringen sistlidet år stigit till mer än 9,600,000 kronor,

samt då under dessa förhållanden tjänstgöringen vid kassan ofta vore i hög grad ansträngande och kassören i följd deraf, äfven med iakttagande af den största försigtighet och uppmärksamhet, lätt vore

utsatt för misstag, hvaraf förluster kunde uppstå, de honom enligt stat tillkommande missräkningspenningar måtte med detta års början höjas från nuvarande beloppet 800 kronor till 1,500 kronor, eller till samma belopp, som kassörerne vid Riksbankens hufvudkontor och vid dess afdelning å Norrmalm årligen åtnjuta.

Styrelsen för afdelningskontoret i Göteborg har uti dess förberörda den 14 Januari till Fullmäktige ankomna skrifvelse på det kraftigaste förordat de sålunda gjorda framställningarna och särskildt hvad vidkommer kassören omförmält, att in- och utvexlingen af sedlar under nästlidna år vid kontoret än ytterligare ökats; hvarjemte styrelsen bifogat uppgift å sökandenas aflöningsförmåner sistlidna år, utvisande att de samma utgjort för kamreraren i lön och tjänstgöringspenningar 4,500 kronor samt i tillfälliga inkomster, bestående af flitpenningar och godtgörelse för försäljning af vaxlar, tillhopa kronor 1,069: 16 och för kassören lön och tjänstgöringspenningar 3,600 kronor samt flitpenningar 300 kronor.

Med öfverlemnande till Utskottet af de sålunda gjorda ansökningarna hafva Fullmäktige för sin del anført att, då, hvad vidkommer kamrerarens vid Göteborgskontoret ansökning, de tjänstemän vid hufvudkontoret och dess afdelning å Norrmalm, hvilka hafva sig ålagdt motsvarande kassavård med den kamreraren vid afdelningskontoret i Göteborg tillkommer, äro för detta med ansvarsskyldighet förenade bestyr tillerkända kassavårdarearfvide till belopp af 600 kronor, samt då, beträffande kassörens ansökning, de för motsvarande befattning vid hufvudkontoret anstälde kassörer uppbära missräkningspenningar efter 1,500 kronor, Fullmäktige vid berörda förhållanden och då desse tjänstemän vid Göteborgskontoret i öfrigt äro lika aflönade med dem vid hufvudkontoret funnit sig böra de gjorda ansökningarna understödja.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt har Utskottet funnit sig böra hos Riksdagen tillstyrka,

5:o

att gällande aflöningsstat för Riksbankens afdelningskontor i Göteborg må erhålla följande förändrade lydelse:

Nuvarande lydelse:	
<i>Missräkningspenningar:</i>	<i>Missräkningspenningar:</i>
till kassören kr. 800: —	till kassören kr. 1,500: —
— — — — —	— — — — —

Arfvode: till extra arbeten, mestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjänstemän . . . kr. 5,000: —

Arfvoden: till kamreraren för vård om kontorets låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar . . . kr. 600: —

till extra arbeten etc. (lika med nuvarande lydelsen),
hvarjemte Utskottet, lika med Fullmäktige, hemställer,

6:o

att de sålunda under punkten 5:o föreslagna förändrade bestämmelserna må få gälla från och med innevarande års början.

Redan i skrifvelse af den 29 December 1881 till Fullmäktige i Riksbanken ansåg styrelsen för det samma år inrättade afdelningskontoret i Vexjö sig, med anledning af den omfattande rörelsen under årets lopp vid kontoret och den deraf föranledda trägna sysselsättningen för kontorets tjänstemannapersonal, samt med afseende jemväl derå att ytterligare tillökning i göromålen vore att förvänta, sedan länsstyrelsen från och med år 1882 hade att genom kontoret förmedla större delen af länsrånteriets penningtransaktioner, böra hos Fullmäktige anmäla behovet af ytterligare en tjänsteman vid afdelningskontoret; men Fullmäktige ansågo sig med afseende å den korta tidrymd, hvarunder kontoret verkat, då icke kunna vid framställningen fästa afseende.

Då emellertid efter denna tid kontorets rörelse tagit vida större omfattning än vid ofvannämnda tidpunkt kunnat förväntas, har styrelsen för afdelningskontoret under den 27 Oktober nästlidna år hos Fullmäktige å nyo gjort framställning derom, att anslag måtte beredas till aflöning åt en tjänsteman, som i egenskap af kontors- och kassaskrifvare finge vid afdelningskontoret anställas, och detta så mycket hellre som både året 1882 och året 1883 nogsamnt skola gifvit vid handen, att, om än kontorets rörelse icke vidare skulle i någon afsevärd mån ökas, göromålens mängd redan nu oafvisligen påfordrade kontorspersonalens förstärkande.

Enligt hvad styrelsen upplyst anställdes redan vid kontorets öppnande en extra ordinarie tjänsteman, hvilken sedermera alltjemt biträdt med förekommande göromål, och i sistlidne Juni månad antogs ytterligare en sådan, men detta oaktadt hade kontorsgöromålens oafbrutna och behöriga gång endast kunnat uppehållas genom öfveransträngande träget arbete af kontorets ordinarie tjänstemän, hvilkas arbetstid i medeltal uppgått till icke mindre än 8 à 9 timmar dagligen.

Härförutom har styrelsen i sin berörda skrifvelse anhållit, att, som afdelningskontorets tjänstemän icke enligt gällande stat egde rätt till ålderstillägg, Fullmäktige jemväl måtte göra framställning derom, att tjänstemännen vid härvarande afdelningskontor, i likhet med tjänstemännen vid Riksbankens öfriga kontor, berättigades till löneförhöjning, kamreraren efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor, samt bokhållaren efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 300 kronor.

För bedömande af omfattningen utaf göromålen vid Vexiökontoret hafva Fullmäktige till den af kontorsstyrelsen vid dess förevarande framställning fogade uppgift å antalet expeditioner vid kontoret under år 1882 infordrat dylika uppgifter för samma år jemväl från afdelningskontoren i Luleå och Östersund, samt hvad Vexiökontoret särskildt beträffar äfven för nästlidna år; och visar sig af dessa uppgifter, att expeditionsantalet vid Vexiökontoret, som under år 1882 utgjorde 9,211, under sistlidet år ökats till 12,748 och således i det närmaste uppgår till samma siffra som vid Luleå och Östersundskontoren under år 1882, eller resp. 13,453 och 13,130.

I anledning af förberörda utaf kontorsstyrelsen i Vexiö hos Fullmäktige gjorda framställning hafva Fullmäktige i skrifvelse till Utskottet anfört att, ehuru den för afdelningskontoret i Vexiö gällande stat fastställdes sishållne riksdag, Fullmäktige dock funnit ofvan anförda förhållanden rörande omfattningen och tillväxten af kontorets rörelse innefatta fullgiltiga skäl för tillsättning vid detta kontor af en tredje ordinarie tjänsteman, en kontors- och kassaskrifvare, med enahanda aflöning, som för närvarande består en sådan tjänsteman vid afdelningskontoren i Luleå och Östersund; äfvensom, och då Fullmäktige funnit skäligt och lämpligt att beloppet af tjänstemännens löner göres i någon mån beroende af fortsatt väl vitsordad tjänstgöring, Fullmäktige derjemte tillstyrkt, att tjänstemännen vid Vexiökontoret, i likhet med hvad vid de öfriga Riksbankkontoren är bestämdt, må komma i åtnjutande af ålderstillägg å lönerna efter viss tids tjänstgöring.

Härutöfver har af kontorsstyrelsen blifvit ifrågastäldt, att ombudsmannen vid kontoret måtte med afseende å omfattningen af de honom tillkommande göromål varda tillerkänd någon skälig löneförhöjning, och har framställning härom äfvenledes blifvit gjord af nästlidet års revisorer, hvilka föreslagit aflöningshöjande med 400 kronor. Då emellertid skäl icke syntes Fullmäktige vara för handen, att ombudsmannen vid detta kontor aflönas högre än de med Vexiökontoret i aflöningshänseende likställda kontoren i Luleå och Östersund, hafva Fullmäktige ansett sig icke kunna framställningen härom understödja.

Vid behandling af detta ärende har Utskottet funnit sig böra biträda hvad Fullmäktige sålunda föreslagit och tillstyrkt; och hemställer Utskottet derföre,

7:o

att aflöningsstaten för Riksbankens afdelningskontor i Vexiö må i afseende å tjänstemännen derstädes erhålla följande förändrade lydelse:

Nuvarande lydelse:

kamreraren, tillika		kamreraren, tillika	
kassör, lön	kr. 1,600: —	kassör, lön	kr. 1,600: —
samt tjänstgöringspenningar	» 800: —	<i>hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,</i>	
och misräkningspenningar	» 600: —	samt tjänstgöringspenningar	» 800: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	» 1,200: —	och misräkningspenningar	» 600: —
samt tjänstgöringspenningar	» 600: —	bokhållaren, tillika registrator, lön	» 1,200: —
ombudsmannen	» 800: —	<i>hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 300 kronor.</i>	

samt tjänstgöringspenningar	kr.	600: —
kontors- och kassaskrifvare, lön	»	900: —
<i>hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden med 300 kronor,</i>		
samt tjänstgöringspenningar	»	400: —
ombudsmannen	»	800: —

Stockholm den 29 April 1884.

På Banko-Utskottets vägnar:

I. LYTTKENS.
